

**SYNTA||XIS LINGVAE GRAECAE,|| IOANNE VARENNIO ||
Mechliniensi Au||tore.|| PRAETEREA ANNO-||tatiunculae
paucae ad praecepta Synta=||xis Varennianaе, per
IOACHI-||MVM CAMERA-||RIVM.|| ... ||**

Varennius, Joannes

Basileae, 1536

VD16 V 385

Προς.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69674](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69674)

Π Ρ Ο.

ΠΡΟ cū genitiuo, ante siue pro. significat enim locū & tempus. πρὸ θυρῶν, pro foribus. πρὸ ἔργου δραστήου, ante negotium audax. πρὸ νίκης ἐγκώμιον, ante uictoriā encomion. πρὸ μυστηρίων, ante mysteria. πρὸ τῶν γυναικῶν διδ' ἀσκεισὶν τοὺς γέροντας, ante barbam doces senes. πρὸ δούλου δεσποτικῆς, dominus praestat seruo. πρὸ ἔργου, siue πρὸ ἔργου, quod operæpretium est, prauertendumque, & conducibile. pro quo etiam capitur, πρὸ ὁδοῦ, quod significat etiam promptum & obuium. πρὸ ὀλίγου, paulo ante.

Π Ρ Ο Σ.

ΠΡΟΣ cū genitiuo significat aut motum à persona, πρὸς θεῶν τ' ἀγαθὰ, à Deo bona. Aut originem, πρὸς μητρὸς γένος, genus à matre. Aut quantū pertinet, πρὸς τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων, quantū pertinet ad deos, aut ad homines. Quo modo Plaut. A morbo bene ualui, ab animo æger fui: pro, quātum ad morbum, quantum ad animum. Aut officium, πρὸς ἡμῶν δόξιν, officij nostri est. ἢ πρὸς ἰα-

πρὸς ἰατρὸν ποιῆν, non est medici hoc agere.

Aut coram, πρὸς γε θεῶν μακάρων, coram dijs beatis. Aut refertur ad iuramentū, & ad obsecrationem. πρὸς θεῶν, per deos.

Habet etiam cum genitiuo peculiaris res quasdam cōstructiones, quales sunt hæ, πρὸς τρόπον ὄσι μοι, est mihi cōueniēs, est mihi consentaneum. πρὸς ἑνὶ εἶν, alicui studere, fauere, & eum tueri. sicut apud Ciceronem, à reo dicere, à causa bonorum stare. πρὸς λακῶν ὄν, incommo- dum. πρὸς λακῶν γίνετο, nocet. πρὸς ἀγαθῶν, id est, ἀπ' ἀγαθῶν.

Cum datiuo significat propē, πρὸς τοῖς ποσίμ, prope pedes. Aut præterea, πρὸς τούτοις, ad hæc, præterea. Aut apud, πρὸς τοῖς θεομοθέτοις, apud iudices. Aut assiduitatem, πρὸς τούτῳ εἶμι, sum deditus, siue occupatus in ea re. πρὸς λόγῳ ὄσιμ, meditatur & occupatur in oratione. πρὸς αὐτῷ εἶν, secum meditari.

Cum accusatiuo significat motū ad rem quampiam, maxime animatam, ut
dictum

dictum est, πρὸς σε ἔρχομαι, ad te uenio.

Aut habitudinem, siue rarionem, ὡς τὰ δύο πρὸς τέσσαρα, ὅτι ἡ τὰ τέσσαρα πρὸς ὀκτώ, sicut duo ad quatuor, sic & quatuor ad octo. Aut exemplū, ὅδε μὲν πρὸς τὴν χερδίω, nihil ad fides. πρὸς ἐπιτομή, πρὸς λόγον, ad rem quæ agitur, ad rem pertinens. ὅδε μὲν πρὸς αὐλόν, asinus ad tibiam.

Aut contra, μὴ πρὸς λέοντα δόρυκας, ne caeprea contra leonem. πρὸς Κόρυκον, aduersus Corycum. πρὸς κύντρα λακτιζέμ, contra stimulos iactare calcem. Aut inter, πρὸς ἡμᾶς φιλία, amicitia, quæ inter nos est. Aut cōuenit permutationibus & compensationibus. πρὸς ἀργύριον πωλεῖσθαι, uendi pecunia. βίον πρὸς κέρδιον κατὰ ἀλλήλων πωλεῖσθαι, uitā uendere lucris. Aut propter, πρὸς ὃν λέγω, propter quē dico. πρὸς χάριν, id est, τὴν χάριν ἕνεκεν, propter gratiam. Aut seruit comparationi, πρὸς ῥόδον ἀνεμώνη, cum rosa componitur anemone. ὅδε μὲν πρὸς παρμενίου ἑνὸς, nihil si cōferatur Parmenonis sui: quod Latini dicunt, præ illo. Aut apud, πρὸς τὸν θεο-

H 3 σμοθέτας,

σμοθέτας, apud iudices.

Singularia sunt illa, πρὸς αὐτὸν αὐτῶς, sibi conuenienter. πρὸς τὸ δὴκῶν, prout uisum fuerit. πρὸς τὸ προσήκον, prout unicuique conueniens est. πρὸς ἐχθρῶν, inimico animo. πρὸς ὀργῶν, iracunde. πρὸς ἑαυτῶν, secum ipse solus. πρὸς τὸ παρόν, in praesenti. πρὸς δυνάμιν, pro uiribus.

πρὸς, πρὸς δέ, πρὸς ἐπὶ, capiuntur loco aduerbiorum, praeterea, amplius. εἴησι καὶ πρὸς, uiginti & amplius. δώδεκα, ἔπὶ πρὸς ἐπὶ, duodecim & amplius. Σ Υ Ν.

Σ Υ Ν semper cum datiuo, σὺν θεῷ, cū Deo. σὺν λόγῳ, cum ratione. σὺν θεῷ εὐρηθῆναι, dictum esse Deo beneuolente & fauente. σὺν θεοῖς, deorum pace, dijs exoratis. σὺν ἀσπίδι, σὺν δόρῳ, cum hasta, cum scuto. ἅμα σὺν ναοῖς καὶ βωμοῖς, unā cum phanis & aris.

Litera initialis huius prepositionis, Atticis uertitur in ξ, tam in compositione, quam in appositione. ξὼν enim pro σὺν habent. ἰλ. γ. καὶ ἦλθεν Ἀργυρόρξος ἀρτέμιδι ξὼν, Et uenit Apollo cum Diana. & ξῶοικος,

ξυώοικθ, pro συώοικθ, cohabitator.

Α Ν Α.

ΑΝΑ semper cum accusatiuo, ἀνὰ μέλαρ αἵμα, per atrum sanguinem.

Significat etiam distributionem, ἀνὰ πᾶν ἔτος, quotannis, ἀνὰ μέρος, partim. Lucae nono, ἀνὰ δύο χιτῶνας, singuli duas tunicas.

Poëtice tamen cum datiuo ponitur, πρὸς αὐτὸν, ut, χρυσεῶν ἀνὰ σκήπτρῳ, cum aureo sceptro.

Κ Α Τ Α.

ΚΑΤΑ cum genitiuo significat contra, aduersus, μὴ ἤτις βοὸς ὄνυχ, ne contra bouem opta. ὁ ἤτις θύρας, haud contra ostium, id est, non proprie ad rem, κατ' αἰχίνου λόγῳ, in Aeschinē oratio. Aut super, ἤτις πετρῶν ἀπέρις, super saxa seminas, ἤτις γῆς καθήμεαι, super terram sedeo. Aut de, ab, ἤτις νῶτον, à tergo. ἤτις πάντων ἐπιπέων, de omnibus, hoc est, in uniuersum dicere. Poëtice uero pro ab, κατ' ὀλύμπου κορυφῶν, ab Olympi uerticibus.

Cum accusatiuo significat secundum, κατὰ μοῖραν, secundum fatum, hoc est, τὴν

H 4 te, ut